

Arrest

nr. 182 782 van 23 februari 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, op 12 februari 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 7 januari 2013.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 december 2016 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 12.12.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

+ kinderen

[...]

Nationaliteit: Kosovo

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 06.11.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 16.10.2012. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd 16.10.2012. . Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 06.11.2012 werd reeds geoordeeld dat de aandoening(en) van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).“

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesamenvatting behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Het enig middel, zoals uiteengezet in de synthesesamenvatting, luidt als volgt:

“Verzoekers menen de volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing :

Schending van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat deze beginselen worden geschonden nu de bestreden beslissing besluit dat verzoeker niet afdoende heeft aangetoond dat de aandoening van betrokkene niet levensbedreigend zou zijn.

Terwijl het medisch attest van Dr. J. uitdrukkelijk vermeldt dat de stopzetting van de behandeling onvermijdelijk leidt tot hyperglycemisch coma met de dood tot gevolg. Het stopzetten van de medicatie zou leiden tot het optreden van een myocardinfarct met mogelijk de dood tot gevolg.

De beweringen van de verwerende partij zijn zodoende niet verenigbaar met wat er in de medische getuigschriften wordt geattesteerd.

Bovendien werd hieromtrent geen onderzoek uitgevoerd door een arts-adviseur.

De verwerende partij motiveert haar bewering op geen enkele wijze en verwijst enkel naar de beslissing van 06.11.2012 waarin werd geoordeeld dat de aandoening van betrokkene niet direct levensbedreigend zou zijn. Deze bewering van de verwerende partij is onjuist en neemt niet alle concrete elementen in het dossier in aanmerking, noch werd zij genomen na voldoende onderzoek.

Dat er zodoende sprake is van een schending van de materiële motiveringsplicht alsook de zorgvuldigheidsplicht, die men mag verwachten in elk concreet geval.

De motivering is niet afdoende omdat het niveau van de loutere bewering niet wordt overstegen. Dat een grondige analyse van de concrete omstandigheden van de zaak passend en adequaat ware geweest.

Dat de beslissing zodoende steunt op onjuiste en juridisch onaanvaardbare motieven.

Dat bovendien vereist is dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten en tot de feitenvinding komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Dat hieruit tevens voortvloeit dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken.

Dat gelet op het voorgaande dit middel ernstig en gegrond is."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222).

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing is gestoeld op artikel 9ter, §3, 5° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Uit deze bepaling blijkt dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet de latere aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de gemachtigde ambtenaar de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn. In dat geval dient hij de tweede aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen ad infinitum worden ingeroepen. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen menen te moeten stellen, is een tussenkomst van de

ambtenaar-geneesheer in het kader van aanvragen die worden afgedaan op grond van deze bepaling niet wettelijk verplicht.

In casu heeft de gemachtigde in essentie vastgesteld dat op 6 november 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen werd aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf van 16 oktober 2012, dat betrokkene in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voorlegt waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag en dat het voorgelegde medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand bevestigt. Het argument van de verzoekende partijen dat de verwerende partij haar beslissing niet motiveert, gaat dan ook geenszins op. Zodoende kan een schending van de formele motiveringsplicht niet worden volgehouden.

Het hiervoor gestelde is het determinerende motief van de bestreden beslissing. De verwijzing naar hetgeen in de eerder genomen beslissing van 6 november 2012 werd beoordeeld is louter voor de volledigheid en dus overtoellig, en opent voor de verzoekende partijen geenszins het recht om de huidige procedure aan te grijpen als een verdoken beroepsmogelijkheid tegen een beslissing die reeds definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

Het komt aan de verzoekende partijen toe om het determinerend motief van de bestreden beslissing, met name dat het om een herhaalde aanvraag gaat, met concrete argumenten en elementen in een ander daglicht te stellen. Zij moeten met andere woorden aannemelijk maken dat zij in het kader van de kwestieuze aanvraag elementen hebben bijgebracht die niet reeds in een eerdere aanvraag aan bod zijn gekomen. Een loutere verwijzing naar de situatie van de betrokkene zonder meer, volstaat daartoe uiteraard niet, net zomin als de vage stelling dat “de bewering van de verwerende partij onjuist is en zij niet alle concrete elementen in het dossier in aanmerking [neemt]” en dat de bestreden beslissing niet werd genomen na voldoende onderzoek. Deze gemeenplaatsen volstaan niet om vast te stellen dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de stukken van het dossier tot haar conclusie is gekomen.

Ten slotte, waar verzoekers nog stellen “*dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken*”, moet erop worden gewezen dat de bestreden beslissing het resultaat is van een aanvraag, in het kader waarvan zij de gelegenheid hebben gehad alle stukken ter ondersteuning van hun aanspraken aan de verwerende partij ter kennis te brengen. Ook op deze gronden is dus geen schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.3. Het enig middel is niet gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen, elk voor één vijfde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 875 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een vijfde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS